

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lilivm Inter Spinis

Sterre, Jean Chrysostome van der

Antverpiæ, 1627

Cap. XV. Suauissimo cælitus ad templi ingressum sæpè reficitur odore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43032

vehementia cohiberi. Habuit enim corpus satis habile ad laborem, & ex aptis lineamentis compositum, & bene ex primis componentibus ordinatum, quod non credebatur posse laboribus aliquibus exhauriri. Addidit & his laboribus strati duritiam, capite super lapidem, & corpore super ligni duritiam requiescens. Totum enim presentis vitæ tempus reputans pœnitentiæ deputatum, superfluum reputabat & vanum, siquid misero corpori indulgisset. O quàm dissimilis nobis miseris, qui toto conamine, ne in plenitudine * semper simus laboribus, reluctamur.

*Notent
strati hu-
ius duritiæ,
quotquot
carnem ni-
mis delica-
tè fouent.*

** MS. ha-
bet spe si-
mus; sed le-
gendum
semper
simus.*

CAPVT XV.

*Suauissimo calitus ad templi ingressum
sæpè reficitur odore.*

RAPTVM igitur tanto spiritus impetu, corpus prementem, spiritum eleuantem, & in cunctis se virtutibus

tutibus exercentem, beatum iuuenem
 amplior est gratia consecuta; seruo
 cum Domino, discipulo cum Magi-
 stro, quasi quodam certamine dimi-
 cante. Quasi contendebat Dominus
 & Magister, seruum & discipulum
 suum in cunctis benedictionibus dul-
 cedinis præuenire, & diuersas illi gra-
 tias ministrare: ille quoque quasi è
 contrario decertabat sequi toto stu-
 dio, quacumque se nouerat diuina be-
 nedictione præuentum: sed & gratia
 Dei in eo vacua non fuit, quam alacri-
 tate mentis & bonorum operum exer-
 citio in se suscitare curauit. Sequen-
 tem itaque quò vocabatur, & se rece-
 ptibilem amplioris gratiæ exhiben-
 tem, Dominus ad gustum dulcedinis
 & suæ suauitatis odorem, crebris, imò
 quotidianis consolationibus prouoca-
 re decreuit. Nam quotiescumque post
 refectorem corporalem, Psalmum
 Miserere mei Deus, in gratiarum actio-
 ne canendo, à Refectorio Monaste-
 rium

*Mirū mu-
 nifici Dei
 cum IOSE-
 PHO cer-
 tamen.*

Psalm. 50.

*Miram ca-
litus perci-
pit fragan-
tiam.*

Cant. 4

rium introiuit; odor aromaticus, imò
paradisiacus, illum tantæ suauitatis
exceptit, vt se paradifum Domini cre-
deret introire. Et verè Ecclesia est Do-
mini paradifus: in qua sunt viui flores
rosarum, & lilia conuallium, humili-
tatis violæ, cypri cum nardo, nardus
& crocus, fistula & cinnamomum,
myrrha & balsamus, cum vniuersis
optimis & primis vnguentis; quæ om-
nia in viris spiritualibus, qui in Eccle-
fia sunt, est spiritualiter inuenire. Non
homo, sed immundum pecus est, &
indignus etiam corpore-tenus Eccle-
fiam Domini introire, qui horum non
fuerit delectatus odore. Est & in Mo-
nasterio haud dubiè sanctorum præ-
fentia Angelorum, coniuñtorum
psallentibus; in medio iuuenularum
tympaniftriarum. Est & corporaliter
Dominus Angelorum, flos virgulæ,
Virgunculæ facratiffimæ, ad cuius
odorem reuiuifcunt mortui. An non
mortuus, qui tantorum florum &
aroma-

Pfalms. 67.

aromatum, & præcipuè illius Floris præcipui, floris omnium florum, non delectatur præsentia? O si videamus, in cuius præsentia stamus in Choro! ô si intueamur, quorum nobis est coniuncta societas! ô si intelligamus, cui psallimus, & quantus sit qui nostris studijs delectatur! haud dubium, quin delectaremur & nos, & quoties in hymnis & canticis spiritualibus in conspectum Domini intraremus, cælestem, imò diuinum, cum charissimo Fratre nostro, sentiremus odorem. Quantum, putamus, potuit habere odoris & delectationis in corde, qui etiam corporaliter tantum persensit odorem? Nihil dubium, quin ab omni delectatione & carnis & mundi fuerit alienus, & totis animæ desiderijs, in conspectum tuum, Domine, introiret; qui etiam corporaliter ad te

* Legendum videtur introierit, ut habet Surius.

introiens, corporalis odoris fragrantia est reffectus. Ignorans autem in primis gratiam esse diuinam, quod senserat,

D vel

*Sibi ipse
semper vi-
lis fuit
B. IOSEPH*

vel potius sibi specialem, (tantæ enim sibi abiectiois semper esse consueuerat, vt nihil sibi specialiter vendicaret de meritis) innuit socijs suis, Fratribus secum inrantibus, si aliquid delectabile caperent odoratu. Proditam gratiam, sibi soli debitam, statim perdidit; donec tandem eam prodendo sapius, & perdendo, iterumque recipiendo, eam non esse prodendam, ne perderetur, cautior redditus intellexit.

*Diuini fa-
uores ne
perdantur,
subinde oc-
cultandi.*

Solebat ipse hoc cum vehementi cordis contritione, quibusdam ex Fratribus dicere; se inexplicabiles per manifestationem incautam gratias perdidisse.

CAPVT XVI.

*Magna eius erga nomen Virginis Deiparæ
reuerentia.*

ILLVD quoque silentio præterire non possum; quòd Mater omnis dulcedinis & suauitatis filium suum, quem